मनुष्यो यजमानः,'समिधा', सह 'हव्यदातिं' हविर्दानं,'आनट्' व्याप्नोति, हविर्ददातीत्यर्थः। 'सः' यजमानः, 'ईजे' यजति, 'शशमे च' यागफलभूतां शान्तिमपि प्राप्नोति। शान्तिः सुखं। 'यः' यजमानः, 'नमोभिः' नमस्कारैः सह, 'आहुतिं', 'परिवेदा', ददातीत्यर्थः, स यजमानः 'त्वोतः' त्वया रक्षितः, 'विश्वेत्' विश्वान्येव, 'वामा' वननीयानि धनानि, 'दधते' धत्ते, प्राप्नोतीत्यर्थः॥

अथ दशमीमृचमाह। "अस्माउ ते महि महे विधेम। नमोभिरग्ने समिधोत हव्यैः। वेदी सूनो सहसो गीर्भिरुक्थैः। आ ते भद्रायाᳬ सुमतौ यतेम" इति। हे अग्ने 'महे' महते, 'अस्माउ' अस्मा एव, 'ते' तुभ्यं, 'नमोभिः' नमस्कारैः, 'उत' अपिच, 'समिधा,' 'हव्यैः', च 'महि विधेम' पूजां करवाम। हे 'सहसः सूनो' मथनजन्यत्वेन बलस्य पुत्रः, 'वेदी' वेद्यामस्यां, 'गीर्भिः' स्तोत्ररूपैः, 'उक्थैः' शस्त्ररूपैश्च वाक्समूहैः, 'भद्रायां' कल्याण्यां, 'ते' तव, 'सुमतौ' अनुग्रहात्मिकायां बुद्धौ, 'आयतेम' सर्व्वतः प्रयतामहे। त्वदनुग्रहनिमित्तं प्रयत्नं कुर्मः॥

अथैकादशीमृचमाह। "आ यस्ततन्थ रोदसी वि भासा। अवोभिश्च अवस्यस्तरुत्रः। बृहद्भिर्वाजैः स्थविरेभिरस्मे। रेवद्भिरग्ने वितरं विभाहि" इति। हे 'अग्ने', 'यः' त्वं, 'भासा' स्वकीयया दीप्त्या, 'रोदसी' द्यावापृथिव्यौ, 'व्याततन्थ' व्याप्नोषि, तथा 'अवोभिः' अन्नैश्च, व्याप्नोषि। स त्वं 'अवस्यः' प्रजार्थं अवोऽन्नमिच्छुः, 'तरुत्रः' दुःखेभ्यः त्रारयिता, चासि। तादृशस्त्वं 'रेवद्भिः' धनयुक्तैः, 'स्थविरेभिः' चिरन्तनैः, 'बृ-